

steriet har derfor for en Maanedstid siden opsagt den gældende Kontrakt med Fængselselskaberne, saaledes at fra April 1921 har Staten ikke mere med Lyng at gøre. Jeg beklager derfor, at jeg ikke kan imødekomme den Henstilling, som er rettet til mig om at udvide denne Koloni. Det kan godt være, det var en gavnlig Foranstaltning, men den var dyr for Staten, og derfor har vi søgt at komme ud af dette Forhold. Vi maa nøjes med de Fangekolonier, vi har ved Gedhus og Flyndersø og ved Kølsen Mergelleje.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt spurgte mig om min Stilling med Hensyn til de uægte Børn, dels i al Almindelighed og dels med Hensyn til, hvad Ministeriet vil gøre for at hjælpe dem. Jeg kan i den Anledning tilsige min absolutte Støtte, den Assistance, der paa dette Omraade kan ydes fra Ministeriets Side, vil blive ydet. Vi kan nu komme nærmere ind paa Spørgsmaalet ved Behandlingen af et Lovforslag om Tilsyn med Plejebørn, som jeg haaber inden ret længe at kunne fremsætte for det høje Ting.

Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen spurgte mig, hvor langt Ministeriet er kommet med Hensyn til en Revision af den almindelige borgerlige Straffelov, om man snart kunde vente Lovforslag derom fremsat her paa Rigsdagen. Jeg skal derpaa svare, at Lovudkastet er færdigt, og der arbejdes paa Motiverne; de bliver ifølge Sagens Natur temmelig vidtløftige, men saasnart Arbejdet dermed er færdigt, vil Lovforslaget blive fremsat. Jeg tror dog ikke, det bliver i denne Samling.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch rettede et Spørgsmaal til mig angaaende Ægteskabsloven og angaaende Lovforslaget om Kvinders Adgang til Embeder. Statsministeren har besvaret det sidste Spørgsmaal. Hvad angaar det første Spørgsmaal, maa jeg udtale, at det Lovforslag, som har været fremsat tidligere, er jeg i Færd med at gennemgaa. Jeg tror ikke, det bliver fremsat i den Skikkelse, hvori det tidligere har foreligget, der er forskellige Punkter, jeg vil søge ændret. Jeg skal skynde mig saa meget som muligt med at faa Lovforslaget frem, men jeg tør ikke bestemt love, at det vil komme i denne Samling; jeg haaber det dog.

Det ærede Medlem Hr. Kirk rettede forskellige Spørgsmaal til mig. Jeg skal først besvare Spørgsmaalet angaaende Arrestforvarerne. Vi er sikkert alle enige om, at Arrestforvarernes Stilling er meget

daarlig. Ministeriet søgte derfor at faa gennemført et Lovforslag om Forbedring af deres Lønninger. Det blev fremsat i Folketinget, men det fik en, for at bruge et mildt Udtryk, meget daarlig Behandling, der ikke aabnede Udsigt til, at det kunde blive vedtaget; jeg har sonderet Stemningen, og jeg kan ikke se nogen Mulighed derfor. Fængselsdirektøren har derfor forhandlet med adskillige, deriblandt Formanden og Næstformanden for Arrestforvarerne i Politiforeningen, og efter Aftale med dem har vi nu tilskrevet Indenrigsministeriet og anmodet det om at opfordre de forskellige Amtsraad til at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Baade Justitsministeriet og Indenrigsministeriet har erklæret sig villige til at approbere ethvert rimeligt Krav, som kom frem fra Arrestforvarerne. Vi haaber paa den Maade at faa Spørgsmaalet løst hurtigere, end det vilde kunne ske ved, at vi igen fremsatte Lovforslaget for Rigsdagen uden Udsigt til at faa det gennemført.

Det ærede Medlem anmodede mig endvidere om, at jeg vilde yde min Støtte til, at Folk, som havde Penge staaende i Overformynderiet, kunde faa Lov til at tage dem ud, eller eventuelt drage Omsorg for, at Pengene kunde blive anbragt til en højere Rente, idet der ikke var nogen Rimelighed i, at de skulde nøjes med den nuværende lave Rente. Jeg maa dertil sige, at jeg er ikke rigtig klar over Forespørgselsens Mening. Meningen med Oprettelsen af Overformynderiet var en helt anden end den at sikre en høj Rente eller en bestemt Rente i Forhold til Tiderne. Baade det ærede Medlem og jeg har jo oplevet i den Tid, vi kan huske, fra Loven af 1895 blev ført igennem og langt op i Nutiden, at Overformynderiet gav en højere Rente end den, man kunde faa andre Steder, idet det gav 4 pCt., medens man i Sparekasserne kun kunde faa $3\frac{1}{2}$ pCt. Det var fordi man indenfor Overformynderiet har det Princip ifølge Lovens Tendens, at man stabiliserer. Nu forstod jeg ikke, om det ærede Medlem navnlig sigtede til de udtrukne og indfrie Obligationer eller til de kontante Beløb, som tidligere er indsatte. Reelt er Forskellen ikke saa stor, men det forekommer mig, at han overser, at Overformynderiets Myndlinge danner et stort og fast Interessentskab, af hvilket den enkelte ikke kan bryde ud og faa en bedre Stilling paa de andres Bekostning. Hvis den enkelte har Lov at stille et saadant For-